



Aki tagadja a valóságot: elbukik (1. rész)

2024 június 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Mérték

Még nincs

A baloldal azért veszít újra és újra, mert a nyugati szervezetek és saját álvalóságának rabja lett

Az lehet sikeres a politikában, akinek valóságmagyarázatát a választók hitelesebbnek vagy legalábbis hihetőbbnek

tartják. Így eshetett meg, hogy 2006-ban azért vesztett az országgyűlési választáson a nemzeti oldal (a baloldali trükkök százaival meg a kozmetikázott költségvetési számok mellett), mert a Rosszabbal élünk, mint négy éve kampányüzenete akkor még csak részben volt igaz. A baloldali kormány esztelen pénzosztása, áfacsökkenési átverése a kampányban ideiglenesen elfedte a bajokat. Így az emlékezetes „depressziókampány” mellélövés volt.

Cipolla Ferenc pedig olyan meggyőző erővel adta el reformabláját, hogy – ha paraszthajszállal is, de – nyerni tudott. Pár héttel a győzelem után, mikor Gyurcsány bejelentette az addig tagadott megszorítási terveit, már egész más eredmény született volna a választáson. Ám az a hajó elment. Az orosz ember görcsösen kapaszkodott a kormánykerékbe, s hatalmon maradásához az sem volt neki túl nagy ár, hogy az ellene tüntetők szemét kilövesse, vadliberális gazdaságpolitikájával az országot a tönk szélére, az IMF karjaiba lökje.

2006-os tavaszi vereségéből a Fidesz láthatóan tanult. Belátta, hogy csak akkor győzhet, csak úgy kormányozhat sikeresen, ha az emberek valós gondolataival foglalkozik – s nem Nyugatról importált beteg ideológiákkal, álvalósággal traktálja őket, mint a baloldal. Az eredményt látjuk. 2006 óta a nemzeti oldal minden választáson tarol.

A magyarországi baloldal vészfutásának oka, hogy tizennégy év alatt bukásainak helyes diagnózisáig sem jutott el. Tagadják a valóságot, tagadják, hogy ellenfelük az emberek valódi problémáival foglalkozik. S mindeközben rabjai lettek saját álvalóságuknak, elhitték azt a sok sületlenséget, importált maszlagot, amit nyugati gazdáik sorvezetőként eléjük toltak.

A szavazók többsége – józan paraszti ésszel – átlát rajtuk.

Valóság kontra álvalóság. Nézzünk néhányat ezek közül!

A baloldal azzal házalt, hogy a rezsicsökkentés csak fideszes átverés, hazugság, orbáni szemfényvesztés. Ám az Eurostat adatai évről évre visszaigazolják, amit a magyarok a pénztárcájukon éreznek: az unióban nálunk a legalacsonyabbak a rezsiköltségek. Aki a valóságot tagadja, magából csinál bohócot. Így esett, hogy a baloldal 2014-ben beleállt a földbe, mint a gereely.

2015-től a migráció volt a központi téma.

A Fidesz kerítést és tranzitónákat épített, jogi határártat húzott föl, útját állta a barbár invázióknak. Továbbá szövegben idézte Soros György 2015-ös írását a Project Syndicate-ből, amelyben a nemzetközi spekuláns a migránsok tömeges Európába telepítésének sült tervével állt elő. Mi volt a baloldal válasza? Nincs is Soros-terv, a Fidesz bánt egy kedves, öreg bácsit, aki csak jót akar. Ráadásul a migráció csak álprobléma, „az a baj, hogy tovább mennek”.

A leghülyébbek mindehhez még azt is hozzátették, hogy hatalomra kerülve lebontanák a kerítést. Így a valóságot tagadó baloldal 2018-ban megint akkorát bukott, mint vasorrú bába a mágnesasztalon. És persze, akkor sem értették, miért. (Balos „értelmiségiek” akkor kapcsoltak magasabb fokozatba a „vidékizésben”, a fideszes szavazók „krokodilagyúzásában”.)

2022-ben kitört a háború, a magyarországi baloldal pedig jó ötletnek vélte a kisebbségeit terrorizáló Ukrajna melletti kardcsörtetést. Miniszterelnök-jelöltjük „bölcse” meghirdette, hogy NATO-kérés esetén bizony magyar fiatalokat is küldene meghalni az amerikai impérium érdekében.

(Hogy valójában miről szól a háború, azt legkésebb Lindsey Graham amerikai szenátor minapi kitárulkozása óta mindenki tudhatja: az Egyesült Államok nem hagyhatja, hogy orosz kézre kerüljenek a több trillió dollárt érő ukrán termőföldek, ásványkincsek, mert azt megosztják majd Kínával. Köszönjük a tájékoztatást! Donald Trump és Nigel Farage pedig néhány napja elismerte: Biden amerikai elnök, illetve a Nyugat provokálta ki ezt a háborút.) Az eredmény közismert: a valósággal továbbra is hadilábon álló baloldal 2022-ben a megelőzhető is nagyobb verést kapott. Mert továbbra sem értik a magyarokat. Sőt nem is érdekli őket, mitől félnek, mit szeretnének az itt élők (békét és biztonságot). Csak a nyugati buksisimogatás a fontos, a guruló dollárok meg a jutalékos rendszer.

Szintén a sorvezetők szedik, hogy az LMBTQ-emberek itt jogfosztottak, ezért haladéktalanul jogokat kell nekik adni. Mintha nem pont ugyanannyi joguk lenne, mint bárki másnak. Ja, hogy itt még nincsenek transzvécek, nem

pörgött föl a „nemátalakító” biznisz, nem házasodhatnak azonos neműek, és az örökbe fogadási tilalmat is nehezen tudják kijátszani? Bizony.

A baloldal álvalóságában ezek súlyos jogfosztások, amelyek miatt harcolni kell az Orbán-rezsim ellen. Közben annyira fontos nekik a jogvédelem, hogy a gyermekvédelmi népszavazást gáncsolták. Nem fogják föl, hogy a magyarok többsége nem kér a genderagymosásból, az egyre betegebb szivárványos propagandából.

Valóság kontra álvalóság. Az utóbbi másfél évtizedben talán a korrupciót szajkózta leggyakrabban a baloldal az Orbán-kormány fűbűneként. „Mindent ellopnak. Mindent is. A Mészáros. Meg a Tiborcz. Stadion és kisvasút.” És így tovább. Bizonyítékaik legtöbbször annyiból állnak, hogy e neveket ismételtetik napi hatvan cikkben. És mivel elzűleg évek szorgos propagandájával démonként festették őket a falra, úgy hiszik, téziséjük nem szorul különösebb alátámasztásra. Így válik az ő szemükben rettenetes bűnné az, ha egy általuk fideszesnek tartott nagyvállalkozó megnyer egy közbeszerzést, stadiont és sportlétesítményeket épít, szállodákat újít föl. Ha bármi épül, az a magyarországi baloldal szemében nyilvánvalóan korrupció. (Kivéve, ha nyugati cég épít „alagutat” a dombba – akkor hirtelen minden gyanús körülmény csupán a jobboldali „propagandasajtó” koholmánya.)

Mondjuk, a korrupciózós káromlás elég falsul hangzik azok szájából, akiknek olyan „államférfiakat” köszönhet az ország, mint Hagyó Miklós, Czeglédy Csaba, Simon Gábor, Hunvald György, Benedek Fülöp, Fapál László, Tátrai Miklós, Kolompár Orbán, Zuschlag János, Weissenberger László, Kaszab Csaba vagy éppen Wieszt János. És akik a rendszerváltás utáni magyar közélet legbrutálisabb lopását: az M5-ös, M6-os autópálya PPP-s mutyját összehozták.

A G7 című baloldali portál írta meg néhány éve: „Ha az M5 és M6 projekteket hitelből valósítja meg a [balliberális] kormány annak idején, akkor 2853 milliárd forintot, a mai magyar GDP hét százalékát takarította volna meg.” Ám nem a megtakarítás volt a cél, hanem a magyar adófizetők pénzének kitalicskázása.

A 2853 milliárd forint nagyjából kilencszer akkora összeg, mint amennyit az Orbán-kormány stadionokra, műfüves focipályákra, kapcsolódó létesítményekre összesen elköltött 2010 óta!

Amikor a honi baloldal korrupciót emleget, valójában az fáj nekik, hogy már nemcsak nagy patrónusaik, a nyugati multik nyerhetnek tendert, hanem magyar nagyvállalkozók is. Szörnyű, ugye? Magyarországon a magyar cégek élveznek előnyt. Ahogyan Franciaországban a franciák, Németországban a németek. Nem érik föl ésszel: ha magyar nagyvállalkozó nyer, ő a nyereségét kisebb valószínűséggel talicskázza ki, inkább itt, helyben fekteti be. Ez nyilvánvalóan nem tetszik a nyugati kormányoknak, amelyek 2010 előtt bármifajta ellenállás nélkül szivattyúzták ki a magyar adófizetők pénzét, vásárolták föl bagóért a stratégiai fontosságú állami vagyont.

Apropó: állami vagyon.

Miként lehetséges az, hogy miközben itt állítólag mindent ellopnak, aközben az Orbán-kormány szépen visszavásárolta mindazt, amit a baloldali kormányok 2010 előtt módszeresen (és áron alul) elkótyavetyéltek? A Molt, gáztározókat, repteret, energetikai cégeket és a többi. Miféle lopás az, amikor egy kormány gyarapítja az állami vagyont? Józan ésszel belátható: a gondos gazda gyarapítja a birtokot, a hitvány pedig elkártyázza.

És ha annyira dübörögne itt a korrupció, miként a magyarországi baloldal szajkózza, hogyan csökkenthette évről-évre a GDP-arányos államadósságot és a költségvetési hiányt a jobboldali kormány? (A járvány és a háború kitörésének évét leszámítva.) Hogyan gyarapodhatott eközben az állami vagyon, hogyan jöhetett történelmi béremelés az orvosoknak, az ápolóknak, a tanároknak és még sokaknak másoknak? Miközben baloldali kormányzás idején ennek épp a fordítottját figyelhettük meg: elszabadult költségvetési hiányt, GDP-arányosan növekvő államadósságot, csökkenő reálbéreket.

(Folytatjuk!)

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalátról tabumentesen



„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló